

MARIBORSKI

VEČERNIK

Cena 1 Din

Uredništvo in uprava: Maribor, Gosposka ul. 11 / Telefon uredništva 2440, uprave 2455
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 18. uri / Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglaš po ceniku / Oglaš
sprejema tudi oglašni oddelček „Jutra“ v Ljubljani / Poštni škatelca račun št. 11.400

„JUTRA“

Najnevarnejši problem sprte Evrope

BORBA MED NEMCI IN POLJAKI ZA OBLAST NA BALTIKU.

Položaj, ki sta ga ustvarila italijanski imperializem in madžarski revizionizem v srednji Evropi, gotovo ni rožnat. Napetost je na Jadranu in v Podonavju skoraj permanentna. Kljub temu pa ni neposredno nevarna in najbolj grozeča. Jedro konflikta, ki se vedno bolj postruje, in drugod; to jedro je gori ob Baltiku! Tvorita ga poljsko Pomorje, takozvani »koridor«, in svobodno mesto Gdansk (Danzig). Nemčija je v versajski mirovni pogodbi sicer priznala sedanje meje napram Poljski, ki jo dela dva dela, tako da je Vzhodna Prusija brez teritorialne zveze z ostalo državo, ni pa doslej hotela skleniti nobene konvencije, ki bi pomenila več kakor to čisto hladno uradno priznanje v stiski. Nasprotno, vsi nemški državni ki od socialističnih preko centurmovskih do Papena, Schleicherja in sedaj Hitlerja so ob vseh mogočih prilikah naglašali, da je sedanji položaj na vzhodu nemogoč in da se ho moral prej ali slej revidirati. Posebno ostro pa je to naglasil kancelar Hitler.

Kakor vse nemške težnje, tako so našle seveda tudi te odobravanje ter podporo pri fašisti v Rimu ter pri nekaterih angleških politikih in drugod. Tudi na rimskem sestanku med Mussolinijem, Macdonaldom in Simonom, se je znova obujalo vprašanje nemško-poljskih meja, in pod tam izraženo potrebo po reviziji moramo v prvi vrsti razumeti revizijo ob Baltiku. Poljski naj bi se zopet vzelo Pomorjansko in tudi Gdansk naj bi se vrnilo Nemčiji, ki bi dobila tako staro teritorialno zvezo z Vzhodno Prusijo. Toda Poljska se ne vda in se mirno nikoli ne bo vdala! »Koridor«, ki jo veže z morjem in stem z velikim svetom, je v resnici deželajo 95% poljska. Mino tega je pa zgradila ob njeni obali pomorsko mesto in pristanišče Gdini, ki je v dobrih 10 letih zrastle iz uborne ribiške vasi v mesto z že okoli 50.000 prebivalci. Poljska je zabila v to podjetje milijarde. Z revizijo sedanjih meja ne bi torej izobčila samo čisto poljskega ozemlja in vsega, kar je investirala, temveč bi bila tudi odrezana od morja! Če premislimo vse to, potem nam postane njeno stališče do cel razumljivo in spoznati moramo tudi silno resnost in nevarnost tega spora.

Poljska se torej ne vda in se ne bo vdala. Nasprotno: popolnoma pravilno

naglašja, da je vse to ozemlje skupaj z Vzhodno Prusijo pripadalo nekoč nekdanji poljski kraljevini in je bilo poseljeno s Poljaki. Bilo je Poljski ob delitvi nasilno odvzeto in potem nasilno potujčevano. Nemci so n. pr. v Vzhodni Prusiji uporabili najnasilnejše metode, da bi zatrli poljski živeli. To se jim je sicer posrečilo, toda samo deloma. V Vzhodni Prusiji živi še dandanes velika poljska manjšina, katero tvorijo večinoma takozvani Mazuri. Pa tudi v še nemški Šleziji so stotisoči Poljakov. Poljska tedaj nima le popolne pravice do Pomorjanskega, t. j. »koridorja«, temveč bi na podlagi zgodovinskega in naravnega prava lahko prej kakor Nemčija v svojo, zahtevala revizijo sedanjih meja v poljsko korist. In res se v zadnjem času, odkar stopa v ospredje revizionizem, oglašajo s poljske strani močni glasovi, ki zahtevajo ne zmanjšanje, temveč še povečanje poljske republike. Nekateri poljski listi govore odkrito o Poljski, ki bi segala od reke Pregle na vzhodu do reke Odre na zahodu, torej o priključitvi Vzhodne Prusije, Gdanskega, dela Šlezije in dela nemške Pomorjanske. Poljska obal bi tako segala od Kraljevca (Königsberg) do Stetina.

Nemški zahtevi po reviziji se postavlja tako nasproti poljska in oboje sta absolutno nepopustljivi. In ker je problem odprt in se s strani Nemčije in njenih prijateljev forcira skorajšnja rešitev, stojimo pred borbo, ki je skrajno nevarna in bi se mogla ob najmanjšem resnejšem incidentu pretvoriti v krvav spopad, v vojni med Nemčijo in Poljsko. Poljska je za svojo obrambo sijajno pripravljena in se še stalno pripravlja. Z nenapadno pogodbo z Rusijo ima zavarovan hrbet, na jugu jo ščiti mala antanta, na vzhodu pa velika zaveznica Francija. Položaj Poljske bi bil zato v primeru vojne z Nemčijo dosti boljši kakor položaj Nemčije, posebno če bi vojna ostala lokalizirana. Poljski bi lahko v nekaj urah okupirali Gdansk in s tem Vzhodno Prusijo še bolj odrezali od ostale Nemčije. V takem položaju potem tudi zavojevanje Vzhodne Prusije ne bi bilo težko.

Če bodo torej revizionisti še nadalje terali svojo kampanjo, potem se prav lahko zgodi, da vojna za Baltik ne bo le teorija, kakor je danes, marveč bo postala trpka realnost!

Kriza sedanjega avstrijskega režima

PRELOM MED KRŠČANSKIMI SOCIALCI IN HEIMWEHROVCI. POGAJANJA MED VODITELJI STRANK Z MIKLASOVIM POSREDOVANJEM. HEIMWEHROVCI PRIPRAVLJALI DRŽAVNI UDAR. KONCENTRIRANJE VOJAŠTVA NA DUNAJU. LIKVIDACIJA PARLAMENTA. RAZPUST »SCHUTZBUNDA«.

DUNAJ, 31. marca. Vsi znaki kažejo, da je neizogiben prelom med desničarskim krilom krščanskih socialcev in med heimwehrovci, ki pritiskajo na Dollfusovo diktaturo, da se proti socialnim demokratom še poostri. Ves včerajšnji dan so trajala pogajanja med voditelji strank in vlado ter je posegel vanj kot posredovalec celo sam zvezni predsednik dr. Miklas. Kako daleč se mu je posrečilo izravnavati ta nasprotstva, zaenkrat še ni znano. Krščanski socialci so se odločili, da ne bodo nič več delili državne oblasti in moči s heimwehrovci, katerim očitajo razne temne načrte.

Trenutno ni mogoče reči, kako se bodo stvari razvijale v bodoče. Dejstvo pa je, da je bilo osebje parlamen-

ta poslano domov in se je zaprl celo buffet v parlamentu. Vlada je močno ojačila dunajsko državno brambo z novimi oddelki in so vse vojašnice prenapolnjene. Po mestu krožijo vesti, da so heimwehrovci pripravljali državni udar. Tudi pri narodnih socialistih se opažajo znaki močno zvišane agresivnosti. Utihihi pa nočejo tudi govorice o neizbežni vladni krizi.

V primeru, da bi morala Dollfusova vlada pasti, bi jo nadomestila po sedanjih napovedih izvenparlamentarna vlada, ki bi imela najširša pooblastila.

DUNAJ, 31. marca. Vlada je danes razpustila socialistični »Schutzbund« in prepovedala nošenje vseh znakov in uniform.

Prihod odposlanca male antante v Pariz

NALOGE TITULESCOVEGA PARIŠKEGA OBISKA. KOMENTARJI FRANCO-SKEGA TISKA. FRANCIJA OSTANE ZVESTA DRUŠTVU NARODOV IN MALI ANTANTI, MORA SE PA RAZUMETI TUDI Z VELESILAMI.

PARIZ, 31. marca. Semkaj je prispel romunski zunanji minister Titulescu in bo ostal v Parizu 8 dni. Na kolodvoru so ga sprejeli poslanci držav male antante. Titulescu je takoj po prihodu izjavil, da prihaja v Pariz kot odposlanec male antante z nalogo, da se informira popolnoma točno o namerah in ciljih francoske vlade glede vprašanja revizije mirovnihih pogodb in pa o italijanskem načrtu o skupnem delovanju velesil.

Politični in diplomatski krogi pripisujejo Titulescujevemu obisku velik pomen, zlasti z ozirom na nadaljne razgovore o italijanski iniciativi. V zvezi s tem naglašja francoski tisk, da francoska vlada sicer načelno ni odklonila italijanskega predloga, vendar pa bo skušala doseči njegovo čim večjo omejitve, ker je bil doslej že itak dvakrat revidiran. Ta omejitve francoske vlade bi obsegala v glav-

nem odnošaje napram njenim srednje in vzhodnoevropskim zaveznikom s posebnim ozirom na vprašanje revizije mirovnihih pogodb, ki bi se dala izvesti po mnenju francoske vlade le v okviru Društva narodov, in to s pristankom vseh zainteresiranih držav. »Populaire« poroča, da je Paul-Boncour na vprašanje, če je revizija mirovnihih pogodb sploh mogoča, odgovoril: »Nič ni večnega. Preden pa se bo to vprašanje resno načelo, bo moralo nastati v Evropi nekoliko večje pomirjenje.«

PARIZ, 31. marca. »Excelsior« objavlja članek, v katerem ugotavlja, da Francija obnavlja svojo zahtevo sodelovanja male antante v direktoriju štirih velesil. Francija bo še nadalje delala v smislu Društva narodov, ne more pa tudi opustiti potrebe sporazuma z ostalimi tremi velesilami.

Nesoglasja v francoski vladi

PARIZ, 31. marca. Odnosaji v francoskem kabinetu so se znatno poostriili. Trenutni položaj v francoski vladi je najbolj razviden iz dobro informirane »Echo de Paris«, ki piše: »Splošno je znano, da je ministrski predsednik Daladier poskusil in storil vse, da bi spravil Paula-Boncourja in Piera Cota iz svoje vlade. Zdi se pa, da so se ta prizadevanja ponesrečila. Poul-Boncour je izgubil kot zunanji minister še zadnji ostanek avtoritete, ki si je je mogel doslej ohraniti. Njegova diplomatska kariera se bliža koncu. Bilo bi najboljšje, da bi Paul-Boncour takoj legel na svoje lavourike in je to tudi edino, kar more storiti.«

Rusija ni Mehika

LONDON, 31. marca. Predvčerajšnjim popoldne je obiskal angleški poslanik v Moskvi Owey Litvinov, ki ga je pa hladno odslavil. O tem obisku je bil objavljen uradni komunik, ki pravi, da je Litvinov izjavil angleškemu poslaniku, da bo Rusija v primeru, če bi angleška vlada dejansko izvedla proti Rusiji vse ukrepe, ki jih je nedavno sklenila, ostala pri svojem sedanjem sklepu in bo spravila

vso afero z angleškimi inženjerji pred sodišče. Metode, ki jih skuša Anglija uveljaviti proti sovjetski Rusiji, bi imele mogoče uspeh v Mehiki, nikakor pa ne v Sovjetski Uniji. Litvinov je omenil Mehiko zato, ker je bil Owey poprej poslanik v Mehiki.

SPREJEM PRORAČUNA V SENATU.

BEograd, 31. marca. Včeraj popoldne se je nadaljevala v senatu proračunska razprava. Kot zadnje poglavje je bil v razpravi proračun finančnega ministarstva in pa finančni zakon. Finančni minister je podal ekspozice o delu svojega resora. Po debati je predsednik odredil glasovanje in je bil državni proračun z vsemi predloženimi dohodki in izdatki za leto 1933-34 obenem s finančnim zakonom dokončno sprejet.

SEJA TARIFNEGA ODBORA.

BEograd, 31. marca. Industrijska zbornica v Beogradu poroča, da pripravljajo glavni tarifni odbor anketo o vprašanju voznih postavk za prevoz blaga na državnih železnicah. Na dnev nem redu je tarifa za poljedelske pridelke in proizvode agrarne reforme. Konferenca glavnega tarifnega odbora bo 3. in 4. aprila v dvorani beograjske industrijske zbornice.

Priprave za svetovno gospodarsko konferenco

MISIJA NORMANA DAVISA V LONDONU. ROOSEVELT ZA SKLICANJE KONFERENCE V LONDONU V MAJU.

LONDON, 31. marca. Norman Davis, vodja ameriške delegacije na razorožitveni konferenci je prispel predsončno iz Amerike semkaj in se včeraj dopoldne sestal z Macdonaldom. Kakor se govori, je prinesel Norman Davis s seboj Rooseveltovo privoljenje, da se skliče svetovna gospodarska konferenca v Londonu, vendar pa želi Roosevelt, da se to zgodi najpozneje v letošnjem maju. Mimo tega je Roosevelt pristal na revalorizacijo srebra po gotovem mednarodnem tečaju.

LONDON, 31. marca. Norman Davis je pri svojem prihodu na kolodvoru v Paddingtonu izjavil, da se ne bo na sestanku z angleško vlado prav v ničemer dotaknil vraščanja vojnihih dolgov. Ameriška vlada želi, da se čim prej skliče svetovna gospodarska kon-

ferenca. Tudi ameriški poslanik v Bruslju Gibson, je prispel predsončno v London, da konfira z Normanom Davisom, ki bo ostal v Londonu najbrže še jutri.

REKONSTRUKCIJA POLJSKE VLADE.

VARŠAVA, 31. marca. Kakor poroča list »ABC«, bo v kratkem rekonstruirana poljska vlada in je zelo verjetno, da bo prevzel ministrsko predsedstvo zopet maršal Pilsudski.

AMUNDSENOVO TRUPLO NAJDENO?

STOCKHOLM, 31. marca. Tukajšnji listi objavljajo senzacionalne vesti, da je bilo v Ledenem morju najdeno mrtvo truplo Roalda Amundsena in truplo enega njegovih spremljevalcev z letala »Latham«, s katerim je Amundsen odletel na pomoč ponesrečenemu Nobilu.

Dnevne vesti

Tretja redna seja mestnega občinskega sveta

Preimenovanje ulic. Parcelacije. Pohorska železnica. Zadeve gasilcev. Najemnine šol. Zamenjava vojašnic.

Polnoštevilno so se zbrali sinoči v mestni posvetovalnici mariborski občinski svetniki pri tretji redni seji mestnega občinskega sveta, ki jo je otvoril in vodil mestni župan gosp. dr. Lipold. Ex praesidio je župan poročal, da je banska uprava odobrila sklep mestne občine o preimenovanju odnosno novem imenovanju nekaterih ulic v območju mestne občine mariborske. Tako se bo imenovala Gosposka ulica severno od Slovenske Tyrševa ulica; ulica v vzhodno-zahodni smeri med Čopovo in Vrbano vo ulico severno od Gregorčičeve se bo imenovala Stegenškova ulica; ulica v južnoseverni smeri med Kamniško in Koroščevo, vzhodno z Vilharjevo in Čopovo ulico bo dobila ime Prelogova ulica; ulica v vzhodno-zahodni smeri med Vilharjevo in Novo ulico se bo imenovala Sernčeva ulica; ulica v vzhodno-zahodni smeri med Celjsko in Ljubljansko, severno od Meteljkove ulice, se bo imenovala Rapočevo ulica; ulica med Celjsko in Ljubljansko južno od Meteljkove je dobila ime Ferlova ulica, Dominkuševa ulica se bo imenovala ulica v južnoseverni smeri med Zrinjskega trgov in Tomšičevo ul.; ulica od Meljske ceste na glavni tovarni kolodvor pa se bo imenovala odslej naprej Dovozna cesta.

Ker so bile zadeve prvega in drugega odseka določene za tajno sejo, je nato sledilo poročilo gradbenega odseka, za katerega je poročal občinski svetnik g. Tumpej. Občinski svet je soglasno odobril predlog odseka, da se imenuje v gradbeni odbor za letošnje leto gg. ing. Jelenc, dr. Miloš Vauhnik in dr. Sekula, za namestnike pa gg. inž. arh. Černigoj, Rudolf Tumpej in dr. Kac. Prav tako je odobril vse prošnje za parcelacijo, in sicer: Vinku Lašiču ob Tržaški cesti, Josipini Šmidlovi med Gosposvetsko in Turnejevo ulico, Posojilnici med Cvetlično in Mlinsko ulico ter pivovarni Union za parcelacijo kompleksa, ki leži med Razlagovo, Maistrovo, Prešernovo in Ciril Metodovo ulico. Nadalje je občinski svet ugodno rešil tudi prošnjo progovnega mojstra Ludvika Pinterja in posestnika Perica za vodovodni priklup k njunima hišama na Meljskem hribu pod običajnimi pogoji.

Za četrti odsek je poročal občinski svetnik g. Saboty. Občinski svet je odobril sklep odseka, ki predlaga, da se ugodno prošnji zadruga »Pohorska železnica« za najetje posojila pol milijona Din, za katerega je mestna občina prevzela garancijo za amortizacijo in obrestovanje pri kakem zasebniku ali drugem denarnem zavodu izven Maribora, pod pogojem, da zadruga obvesti in javi zadevne pogoje občinskemu svetu pred najet-

jem takega posojila. Predlog mariborskega gasilnega društva, da bi se napeljal vodovod ob meji občine Košaki za carinarnico, se bo izvedel sporazumno z carinarnsko upravo in če bo dobila mestna občina izplačano obljubljeni posojilo v znesku pol milijona za razširjenje vodovoda. Prošnjo gasilnega društva za odpis zavarovalnine za Magyrusovo lestvo v znesku okrog 6.000 Din je občinski svet odklonil iz razloga, ker je društvo že itak prejelo od občine primerno subvencijo. Pri tej priliki je občinski svet izrazil mnenje, naj bi uprava gasilnega in reševalnega društva kupovala bencin pri mestni občini, kjer bi ga dobila mnogo cenejše. Sklenjeno je bilo nadalje, da bo mestna občina mariborska prispevala 5.000 Din za škropljenje promenadne poti proti Kamnici, dočim bodo ostalih Din 15.000 prispevali Avtoklub ter občine Krčevina in Rošpoh, da se preureditev prostorov v kazinskem poslopiju ponovno odloži, da se odobri znesek 38.160 Din za kritje adaptacijskih stroškov poslopja v Židovski ulici, kjer se bo uredila policijska kasarna in da se zniža najemnina 150.000 Din, ki jo je plačevala realna gimnazija mestni občini na 136.000 Din, ter da se obenem zniža tudi prispevek mestne občine temu zavodu od 50 na 16 tisoč Din.

Nato je sledila nad eno uro in pol trajajoča tajna seja o zamenjavi vojašnic, ki jih ima v najemu vojaška uprava in ki lo last mestne občine za objekte lasterarija. Občinski svet je po temeljiti in dolgotrajni razpravi sklenil, da se to vprašanje čimprej reši in je za to pooblastil upravni odbor, oziroma gosp. župana dr. Lipolda, da vodi še nadaljnja pogajanja. Vojašnica kralja Aleksandra v Melju, vojvode Mišica v Stritarjevi, vojvode Putnika na Tržaški cesti in vojaško skladišče v Bohovi bi mestna občina zamenjala za vojaško skladišče v Einspielerjevi ulici, za dravsko vojašnico in za skladišče carinarnice. Po vrhu tega pa zahteva mestna občina še izplačilo denarne odškodnine v znesku poldruga milijona, ki bi ga morala vojaška uprava plačati v treh obrokih. To zamenjavo bi občina napravila le pod pogojem, da obbi omenjene objekte, ki bi jih zamenjala z vojaško upravo in ki trenutno ne predstavljajo za občino nobene vrednosti ter ima z njimi le nepotrebne in velike investicije za popravilne in vzdrževalne, da pridejo v trenutku ko bi jih vojaška uprava več ne potrebovala pod istimi pogoji in za isto ceno zopet v last mestne občine. Po razpravi o zamenjavi mestnih vojašnic, je sledila zopet javna seja, v kateri je župan razglasil gori navedeni sklep občinskega sveta.

Iz magistratne službe. Na lastno prošnjo, ki jo je na sinočni tajni seji ugodno rešil mariborski občinski svet, je v pokojen magistratni ravnatelj gosp. Alojzij Köchler.

Za inženjerja kemije je diplomiral na tehniški visoki šoli v Pragi g. Zoran Pipuš, sin pokojnega odvetnika g. dr. Pipuša. Čestitamo!

Iz profesorske službe. Profesorja Bajuk in Fortuna na ptujski realni gimnaziji, ki sta bila pred kratkim reaktivirana, sta premeščena Bajuk v Osijek, Fortuna pa v Gospić.

Premestitve v učiteljski službi. Premješeni so: Dragica Damjaničeva iz Maribora v Celje, Josip Škilan iz Limbuša v Studence, Andrej Horvatič od Sv. Duha na Stari gori v Černomelj, Kristina Cibiceva pa iz Studencev v Maribor. Učiteljica Olga Dereanijeva v Mariboru pa je vpokojena.

Poroke. V zadnjem času so se v Mariboru poročili: Ivan Ros, kotlarski pomočnik in Ana Molkova, vdova; Josip Trstenjak, mizar drž. železnic iz Studencev in Marija Sölchova, šivilja; Ivan Molan, orožniški narednik iz Bodone in Marica Mercova, hči sodnega uradnika. Bilo srečno!

Službeni list dravske banovine objavlja v letošnji 25. številki: zakon o začasnem trgovinskem sporazumu med kraljevino Jugoslavijo in republiko Grško; uredbu o zunanji tehnični službi pri upravi banovinskih in dovoznih cest k železniškim postajam ter objave banske uprave o pobiranju občinskih trošarin v letošnjem letu.

Originalno izvajanje oratorija »Sedem zadnjih besed Jezusovih na križu« na popolnoma enak način kakor pri premieri oratorija bo dne 7. IV. v mariborski stolnici. Preskrbite si vstopnice vnaprej!

Krasno dramo »Legionari«, katere dejanja se vršijo v Celju in na avstrijsko-francoskem bojišču, ponovi na splošno željo občinstva in člarstva Sokol II v nedeljo, dne 2. aprila ob 19. (7.) uri v dvorani br. Renčija na Pobrežju. Cene znižane. Naj nihče ne zamudi!

Nagradno tekmovanje v friziranju dam za prvenstvo v Mariboru združeno s friziranjem gojencev strokovnih šol iz Celja in Maribora priredi Pomočniški zbor zadruga brivcev v Mariboru 9. aprila ob 16. uri pri »Orlu«. Nagradnega tekmovanja se udeleže mariborska strokovna šola, profesionalni frizerji, pomočniki in mojstri iz Maribora in celjska strokovna šola. Po tekmi bo razdelitev nagrad. Žirijo tvorijo najboljši frizerji iz Maribora, Celja, Ljubljane in Zagreba. Ker se Pomočniški zbor že tri leta marljivo trudi, da vzgoji svoj naraščaj, za služi, da se javnost odzove njegovemu vabilu in obišče prireditve.

Kino Union. Od danes 31. marca dalje veliki pomorski film Ufe »Ob svitu zore« z mnogoštevilnimi nemškimi umetniki. Pravo mojstrsko delo z napeto vsebino, scene so naravnost virtuosko prikazane, kakor da stojimo pred živo sliko. Posebno krasni naravni posnetki in borba podmornic proti vojni ladjam na odprtem morju in pod morjem pomenijo višek tehnike in filmske režije.

Grajski kino. Danes 31. marca predvajamo zadnji dan prvovrstni detektivski film »Kriminalni reporter Holm«. Dejaje se vrši v snežnobelih švicarskih alpah, v nekem gorskem hotelu. Film je napete vsebine, z mnogo situacijske komike. V glavnih vlogah Hermann Sleemanns, Harry Hardt, Elga Brink. V kratkem pride eden največjih in najboljših filmov te sezone »Bell demon«. »Bell demon« je vefilm s Hansom Albersom in Gerdo Maurusovo v glavnih vlogah. Premijera je bila na Dunaju istočasno v petih največjih kinematografih. Film je imel izreden uspeh. Publika je zasledovala dejanje z velikim interesom in je pri senzacionalnih scenah Hansu Albersu aplaudirala. Gerda Maurus, Trude von Molo in pa Peter Lorre so s svojimi igro želi največjo polivalo in odobravanje. Peter Lorre je znan iz vefilma »M.« (morilec Kürte). Ta film se začne vrteti v soboto 1. aprila v Grajskem kinu.

Živalske kužne bolezni. V času od 1. do 25. t. m. se je v naši banovini pojavila svinjska kuga na 18 dvorcih, perutninska kolera na 11, svinjska rdečica na 4, gniloba čebelne zalege na 2, ovčje gari na 1 in steklina na 1 dvorcu.

Nalezljive bolezni. V času od 8. do 14. t. m. je v naši banovini obolelo za tifusom 37 oseb, za grižo 2, za škrlatinko 75, za ošpicami 3, za otrpnenjem tilnika 2, za davico 105, za šenom 27, za vnetjem prušesne slinovke 203, za hripjo 1.095, za otročniško vročico 4, za nalezljivim vnetjem možganov, dušljivim kašljem in vrančnim prisadom pa po 1 oseba. V omenjenem času je umrlo za nalezljivimi boleznimi 10 oseb, od teh 5 za hripjo.

Narodno gledališče

REPERTOAR:

Petek, 31. marca: Zaprti.
Sobota, 1. aprila ob 20. uri: »Orfej v podzemlju«. Red A.
Nedelja, 2. aprila ob 15. uri: »Maks in Morice«. Otroška predstava po zelo znanih cenah od Din 2.— do Din 8.—.
Zadnjič v sezoni. — Ob 20. uri: »Zemlja smehljaja«. Gostovanje tenorja Petra Burje. Znižane cene. Zadnjič v sezoni.

Pri zapeki, motnjah pri prebavi, gorčici v želodcu, krvnih navalih, glavobolu, splošni slabosti vzemite zjutraj na tešče kozarec »Franz Josefove« grenčice. Po izkušnjah nabranih na klinikah za notranje bolezni je »Franz Josefova« grenčica izvanredno dobrodelno odvajalno sredstvo. »Franz Josefova« voda se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Brezposelnost pri nas. V času od 10. do 20. marca se je prijavilo pri mariborski borzi dela 59 moških in 32 žensk; skupno število brezposelnih pri mariborski borzi dela znaša 1.060 moških in 384 žensk. Pri ljubljanski borzi dela imajo v evidenci 3.661 brezposelnih moških in 1.400 žensk; v omenjenem času se je na novo prijavilo pri ljubljanski borzi 138 moških in 37 žensk. Pri celjski borzi dela imajo v evidenci 1.038 moških in 168 žensk; na novo se je prijavilo 67 moških in 12 žensk. Pri borzi v Murski Soboti je prijavljenih 94 brezposelnih moških in 148 žensk. Naše borze dela so imele v času od 10. do 20. marca zelo malo službenih mest na razpolago. V splošnem je brezposelnost še vedno velika in vključuje začetni stavbeni sezoni še ni popustila. Razveseljivo je dejstvo, da je na borzah večje povpraševanje po delavcih, vendar pa ne morejo v mnogih primerih posredovati, ker zahtevajo razna podjetja večinoma kvalificirane delavce.

Ogromen požar v Hočah. Na Dravskem polju kar naprej gori. Ni se še ohladilo pogorišče na Spodnji Polskavi in v Prepoljah, ko je zopet v pretekli noči okrog ene ure izbruhnil velik požar v Sp. Hočah. Goreti je začelo gospodarsko poslopje posestnika Ivana Preloga. Ker je bilo gospodarsko poslopje krito s slamo, so plameni naglo objeli tudi stanovanjsko hišo in v bližini stoječe gospodarsko poslopje in hleve posestnika Franca Babiča. Ognjeni zubli so švigali visoko proti nebu in so bili daleč vidni. Na kraj požara je prihitelo 6 požarnih bramb, in sicer iz Hoč, Bohove, Maribora, Razvanja, Pobrežja in Peka, ki so požar omejile in tako rešile vas velike požarne katastrofe. Gospodarska poslopja je ogenj popolnoma uničil in povzročil ogromno škodo, ki je deloma krita z zavarovalnino. Kako je ogenj nastal, se ne ve, domnevajo pa, da ga je zanetila zlobna roka požigalca.

Rajši v smrt kot v ječo. Ni še dolgo od tega, ko je bil pred tukajšnjim okroglinim sodiščem radi uboja v nekem razvanskem vinotoku obsojen 46letni Josip Hoinik na 4 leta težke ječe. Hoinik je čestokrat izjavil pred nastopom kazni svojim znancem, da bi šel rajše v smrt kot v ječo. In ta želja se mu je izpolnila. Ko je pred dnevi delal v nekem vinogradu, ga je zadel mrtvoud, da se je mrtev zgrudil.

Dve nezgodi. Pred dnevi je padel med delom 30-letnemu ključavničarju državnih železnic Josipu Mihelaku iz Studencev železen drobec na levo oko ter mu ga nevarno poškodoval. Med igranjem je padel 5-letni rudarjev sin Maks Vener tako nesrečno, da si je zlomil desno nogo pod kolonom. Oba poškodovanca se zdravita v tukajšnji bolnišnici.

Ribji trg. Današnji ribji trg je bil precej bogato založen. Na trgu je bilo mnogo morskih rib, ki so jih prodajali: sardele po 12 do 16 Din, borbone in škombre po 22 Din, mole po 24 Din, ribe sv. Petra po 36 Din, lakse pa po 22 Din kg.

V NEDELJO 2. APRILA OB 14. URI

VELIKA SOKOLSKA TOMBOLA

TABLICE PO 2'50 DIN — RAZSTAVA DOBITKOV JE V GARAZI HOTELA »OREL«

Velika proslava našega narodnega delavstva

PRAZNOVANJE PETINDVAJSETLETNICE NARODNE STROKOVNE ZVEZE.

Narodno delavstvo, organizirano v Narodni strokovni zvezi, bo proslavilo v dneh 13., 14. in 15. maja t. l. svoj veliki praznik. V teh dneh bo proslavilo svoje pravo osvobodjenje, ko je pred 25. leti postalo samostojno, se otreslo nemško-italijanskega pokroviteljstva in si ustanovilo svojo lastno narodno strokovno organizacijo. Da bomo vedeli o poteku našega delavstva nekaj več in bomo potem s še večjim zanimanjem sledili njegovi borbi, moramo pogledati nekoliko nazaj v ono dobo, ko ni bilo lahko reči, da smo Jugoslovani.

Pred 25. leti so vodili vso delavsko politiko v Avstriji marksistični Nemci z Dunaja, ki so sicer v vseh pokrajinah venomer gonili eno in isto pesem o internacionalnem mišljenju organizacije, v kateri je za vse narode dovolj prostora, pri čem pa niso nikoli pozabili glasno in odločno povedati, da so oni predvsem Nemci in samo Nemci. To su tudi dejansko pokazali. Vsa pisarija, vse knjižice, vsi govori, vse je bilo v blaženi nemščini. V Primorju so dovolili tudi italijanščino, in to je bilo vse. Slovenskim sodelavcem so dovolili, da so smeli med seboj govoriti slovensko, pa tudi to je bilo vse. Na javnih zborovanjih, če so bila skupna, pa slovenski delavci ni smel govoriti v materinščini, ker so ga internacionalci nagnali s »sciavi« ali »windischerli«. Naš delavec je marsikatero požrl, vendar je pričel razmišljati o navideznem bratstvu in enakopravnosti narodov v internacionali. Polagoma je spoznal, da so si bratje Nemci in Italijani, ki so hoteli docela podjarmiti našega slovenskega delavca, da pa o enakopravnosti ni govora. In ko je naš delavec prišel do spoznanja, je napravil končni obračun. Priliko mu je nudil velik pohod v Trstu, na katerem so govorili Nemci in Italijani, slovenskega delavca pa niso pustili govoriti in so ga nagnali s psovko »fora i sciavi«. To je našemu poštenemu delavcu odprlo oči in zapustil je družbo, zapustil internacionalo, ki je bila bolj šovinistično nacionalna kot vsaka druga nacionalna organizacija. Vsaj v borbi proti Slovanom se je to premnogokrat pokazalo. In tako je naš delavec, osvobojen tujega robstva, postal sam svoj gospod in vzel delavsko politiko v svoje roke.

Pred 25. leti je bilo v Trstu in Ljubljani obnem. Naš delavec si je ustanovil Narodno delavsko organizacijo, ki je neverjetno hitro rasla in je že v tistem letu štela na tisoče pripadnikov. Naš delavec je komaj dve leti potem, ko je imel svojo narodno strokovno organizacijo, osvojil tržaško ulico. 1908. leta je položil temelj organizaciji, 1910. leta je v mogočnih trumah korakal po Trstu in nosil na čelu slovensko trobojko in mu je na čelu igrala lastna godba samo slovenske pesmi. Da ta prvi pohod našega

delavca ni bil brez hude borbe, je samoposebi razumljivo. Tudi kri je tekla po tržških ulicah. Na več krajih so se bile prave bitke. Z noži in revolverji so šli italijansko-nemški »junaki« nad golorokega slovenskega delavca. Vse to pa ni motilo pokreta, ki si ga je naš delavec ustanovil. Nemoteno so njegove vrste rasle in nemoteno se je razširil v vsak večji kraj.

Naše delavstvo, ki je bilo radi svojega odkritega nacionalizma pod Avstrijo hudo preganjano in je mnogo njih romalo tudi v ječe, je ostalo dvakrat brez organizacije, ker jo je Avstrija razpustila, češ, da ima preozke stike s Čehi, ki so prav takrat hudo razsajali po vsej češki deželi. Pa tudi razpusti organizacije niso pomagali, kakor niso pomagale vse grde denunciacije italijansko-nemških nacionalcev in internacionalcev, ki so kar neprestano doprinali novih dokazov o protidržavnosti slovenskega delavca. Naš delavec je bil preizkušen v borbi in ga ni moglo nič zadržati na zmagovalni poti.

Po prevratu se je znova pojavil pokret narodnega delavstva. Povsod so nastale nove postojanke, povsod se je šlo na delo. Svoboden jugoslovanski delavec je hotel tudi v Jugoslaviji ostati svoboden in prost vsakega suženjstva. Predobro je poznal internacionalo, da bi ji še kedaj sledil. Kakor je pred 25. leti prisegel, tako je svojo prisego hotel za vsako ceno obdržati: nikoli več hlapčevati tujcu! Naša svobodna domovina je še danes preplavljena z agenti nemške internacionale, vendar pa naš delavec z vsakim dnem bolj spoznava, da je zanj vsaka druga pot, izven one, ki je pristno domača in jugoslovanska, pogubna. In zato se otesa tujega gospodstva. Danes šteje Narodna strokovna zveza nad 50 svojih postojank širom vse Slovenije. Tudi ponosni Maribor ima svojo podružnico, ki se neverjetno lepo širi in pridobiva vedno večji krog iskrenih prijateljev. Narodni pokret delavstva pa se je raztegnil tudi v druge pokrajine naše države in danes ga ni kraja, kjer ne bi bilo narodno zavednih delavcev in njihove organizacije.

Dne 14. maja 1933 bo v Ljubljani velika proslava tega našega delavca. Ta dan se bo zbralo na tisoče delavcev in njihovih prijateljev, da pogledajo na leta nazaj in preživijo nekaj ur v lepih spominih. Zbrali pa se bodo tudi, da javno, glasno in odločno povedo, da se mora tudi jugoslovanski delavec oprostiti vseh tujskih spon in postati v svoji državi svoj gospod. Ni treba več hlapčevanja, doba suženjev je minila. Svoboden človek ima pogoj za življenje. In svoboden mora postati tudi naš delavec.

Dne 14. maja bo v Ljubljani vsenaroden praznik. Vsa narodna Ljubljana z vsemi svojimi društvi se pripravlja na

Mehko
palmira - milo
olepsuje.

to proslavo. Vsa narodna javnost hoče sodelovati pri proslavi in pokazati delavcu, da je z njim in da goji do njega simpatije. Tej Ljubljani naj bi se pridružil tudi Maribor in vsi ostali naši kraji, ki naj pošljejo čim več svojih občanov v Ljubljano na ta veliki praznik.

O proslavi in podrobnem programu proslave 25letnice NSZ bomo še pisali, vendar se nam je zdelo potrebno opozoriti našo široko javnost na to proslavo že sedaj. M. G.

Pragersko

Požigalčeva roka na Polskavi ne miruje. Pretekli ponedeljek je na Spodnji Polskavi pri Pragerskem naznanil plat zvona zopet nov požar. Okrog 20. ure je začelo goreti pri posestniku Mesariču. Ker je bila hiša krita s slamo, so imeli ogrjeni zublji zelo lahek posel. Na kraj požara so takoj prihiteli gasilci iz Spodnje in iz Gornje Polskave z motornimi brizgalnicami. Pri stanovanjski hiši je zgorelo samo ostrešje, dočim je poleg stoječe gospodarske poslopje pogorelo do tal. Velika nevarnost je pretila tudi tam v bližini stoječemu mlinu, na katerem so radi vročine popokale vse šipe. Na srečo je bilo vreme popolnoma mirno in zaslužijo gasilci za svojo požrtvovalnost, s katero so ogenj lokalizirali, vse priznanje. Škoda je precejšnja in je krita le z majhno zavarovalnino. Kakor pri vseh dosedanjih požarih tudi pri tem ni znano, kako je nastal. Domnevajo, da ga je zanetila zlobna roka požigalca, ki na Polskavi ne miruje.

Tudi na Gornji Polskavi je gorelo. Komaj so legli gasilci izmučeni od požara na Spodnji Polskavi k počitku, že jih je na novo prebudil strahoten klic: Goril! Okrog 23. ure so začela goreti župnijska gospodarska poslopja, hlevi in štedenj. Tudi tu je škoda precej velika.

Občni zbor Ciril-Metodove podružnice na Pragerskem. Preteklo nedeljo popoldne je bil v prostorih osnovne šole na Pragerskem letošnji občni zbor Ciril-Metodove podružnice. Po poročilih posameznih funkcionarjev, ki so bila jedrnata in klena ter po objasnitvi pomena CMD je bil povečini izvoljen stari odbor s predsednikom poštnim upravnikom g. Fludernikom na čelu.

Kaj je s koruzo? Pred meseci so naročili nekateri tukajšnji posestniki potom občine koruzo po znižani ceni. Prvi vagon je že davno došel, dočim o drugem ni duha ne sluha. Dan za dnem čitamo, da je dospela koruza za to ali ono občino, zato prosimo merodajne činitele, naj ukrenejo vse potrebno, da dobe tudi naši kmetovalci potrebno koruzo!

Sport

Tečaj za Zvezne smučke učitelje in klubske trenerje priredi od 1. do 23. aprila zimskosportna zveza, in sicer pri Staničevi koči pod Triglavom. Za tečaj je velik interes ter je Zveza od prijavljenih kandidatov sprejela samo 23 smučarjev, in sicer iz naslednjih krajev: 4 iz Sarajeva, 1 iz Subotice, 2 iz Zagreba, 2 iz Celja, 7 iz Maribora, po 1 iz Kamnika, Rakeka, Trbovlje, Ljubljane, Rimskega vrelca, Šoštanja, Mežice in Kranja. Vodstvo tečaja sta prevzela zvezni smučki učitelj H. Kodelli in zvezni trener Norvežan Arne Guttormsen.

Nemzeti F. C. v Mariboru? Kakor smo izvedeli, bo za velikonočne praznike gostoval v Mariboru znani madžarski profesionalni nogometni klub FC Nemzeti iz Budimpešte ter odigral prvi dan proti ISSK Mariboru, drugi dan pa proti SK Železničarju prijateljsko tekmo.

Čakovečki SK gostuje v Gradcu, in sicer za velikonočne praznike. Sodeloval bo na nogometnem turnirju, ki ga priredi Grazer Sportklub.

SK Sturm iz Gradca bo prihodnjo nedeljo odigral proti SK Rapidu prijateljsko tekmo, ki bo dopoldne na igrišču SK Rapida.

SK Železničar v Ljubljani. V nedeljo 2. aprila bo v Ljubljani druga izločilna tekma za pokal prometnega ministra med mariborskim SK Železničarjem in ljubljanskim Hermesom.

Medklubski odbor LNP, službeno. Obveščajo se klubi ISSK Maribor, SK Železničar, SK Rapid in SK Svoboda, da glasom soglasnega sklepa odbora se je MOLNP dne 27. t. m. v nedeljo 2. aprila t. l. dopoldne radi državnega cross countryja niso dovoljene nobene nogometne tekme. Tajnik.

Otroci iz naše vasi

Rad imam otroke, neizrečeno rad, sam ne vem, kako to. Z radostjo jih opazujem pri igranju, se veselim z njimi. Veselim se in srečen sem, da jih lahko gledam. Ko bi le mogel biti med njimi, vesel med veselmi, srečen med srečnimi! Vsilil bi se med nje, ampak bojim se, da bi jih motil; ob moji navzočnosti ne bi bili otroci; ko da bi se hoteli pokazati, češ: saj nismo otroci, kot meni! Zato jih opazujem skrivoma, ko niti ne slutijo: kakor da bi stopil na polje poleti z neslišnim korakom; od vseh strani bi donelo petje murnov. Komaj pa bi se ganil, samo dahnil bi, in murni bi se skrili v luknje, četudi bi jih prijazno vabil, jim obljubljal, da jim ne bom storil ničesar žalega, samo da jih bom poslušal in gledal. Ne bi se vrnili, ne bi hoteli peti. In taki so otroci. Takrat so samo otroci, ko jih nihče ne vidi; ko te zaslučijo, se potvori.

Kakor da se je vzdramilo solnce iz dolgega spanja, se začudilo samo sebi, prijazno pošljalo in prijetno gorko je bilo, kakor bi mati zakurila v peči. Svež duh je zavel skozi drevje in preko ograda, božal po licih kakor mati s prijazno in mehko roko. Začel je Gornji log, kakor bi

vile ponoči rajale in bi jim skratje-bratje natrosili zvončkov po tleh. Tako na gosto so cveteli, da ni bilo videti tal. Nabirala jih je deca, jih nosila domov, da so cveteli dalje v oknu. Še vrabci so oživelili, pozabili so na zimo, pozabili na lakoto, razposajeno veselijo so postali in letali z drevesa na drevo, kakor ob veseli svatbi.

Otroci so rajali na Matijčevem vrtu. Tam med jablanami je primeren prostor. Tja sije solnce ves dan, tam je prva pomlad in najlepša, tam jo prežive vsako leto otroci. Pri nobeni ostalih hiš ne sije solnce tako prijazno in tako gorko in nikjer ni tako primerne kraja za veselo igranje. Vsak dan se zbero tam otroci, se love, kričijo, pojejo, gradijo gredice, se bogečevajo in kdo ve, kaj vse še delajo.

Pa so se menili od vijolic tedaj in ni čudno, da je Bogdanova Marička zahrepenela po njih, zlasti ker je za drugi dan kazal koleдар Jožefov god, god dedeka. In sklenila sta s Štefkom, da morata iznenaditi dedeka. In s čim naj ga iznenadita, če ne s cvetjem, z vijolicami, ki jih je tako težko dobiti.

»Rože mu bova prinesla, Štefek,« je rekla Marička.

»Lože!«

»Vijolice, Štefek, lepe, dišeče...«

»Jolice, Malička.«

Pa kje naj dobijo vijolice, kdo bi jima povedal za nje. V Gornjem logu jih ni, kje naj jih iščeta? Pa se je spomnila Marička, da prinese Trpinova Barica vsako leto učiteljici šop vijolic, da se ji prikupe. Toda povedala ni nikdar nikomur, kje jih natrga.

Z bojaznijo v srcu se je približala tedaj Marička Barici.

»Kje pa jaz vem za vijolice?« se je čudila Barica.

»Saj jih vsako leto prineseš učiteljici.«

»Pa tam jih ni več,« je prikrivala, ker je letos tudi hotela razveseliti učiteljico z njimi.

»So, vem, da so...«

»So,« je pritrdjeval Štefek.

»Dam ti nekaj zanje,« je prosila Marička.

»Saj nimaš ničesar takega,« je dejala neverno Barica. Marička je premišljevala, kaj bi imela primerne. Vijolice mora imeti, naj stanejo karkoli. In pogajali sta se.

»Pletenico ti dam, novo, pisano; stric mi jo je dal...«

»Ne, pletenice ne!« je prosil Štefek.

»Tiho, Štefek, veš, za vijolice, dedeku za god.«

»Za jolice dedeku.«

»Pletenice ne maram,« je dejala Ba-

rica malobrižno. »Nimaš ničesar drugega? Tisto škaflo pisano v omari.«

»Škaflo je pa mamina,« je odmajala Marička.

»Mamina,« je pritrdil Štefek.

Toda slednjic je pa moralo biti kot je hotela Barica, in Marička je skrbelo le, kako bo prišla do škafle, ki jo ima mama zaprto v omari. Ves popoldan je tuhtala, dokler ni končno res prišla do škafle, ko je mama pustila po naključju odprte dvuri. Zvečer pa je že imela dva lepa, dehtajoča šopka vijolic. O, dedek...!

Ko sta še zjutraj ležala otroka, je prišla mama in ju zbudila.

»Marička, kje je škaflo iz omare?« je vprašala togotno.

»Ne vem,« je lagala Marička še v snu. Saj mora lagati, ali naj pove? Mama jo je neverjetno pogledala, nato pa budila Štefka:

»Štefek, ali si videl škaflo iz omare?« Dvignil se je Štefek, si pomel oči in kazal nehoti in nevedoma na sestrice:

»Malička dala Balici za jolice...«

»Štefek!« je jeknila Marička obupno in zarila obraz med blazine.

Dedek se ni veselil vijolic, ker ji ni dobil. Štefek pa je premišljal, kaj je napravil sestrici, da ne govori z njim, da ga ne pogleda, pa ni razumel...

Rudyard Kipling:

Milijonar in njegov sin

(Iz angleščine prevedel Josip Poljanec.)

»Sreča ima dva konca,« je dejal Dolgi Jack, metal z vilami ribe na ladjo, v tem pa je Harvey odpiral usta zaradi spretnosti, s katero sta pazila na poskakajoči čoln. »Ena polovica rib so bile same buče. Tom Platt je hotel vse skupaj vreči nazaj v vodo in narediti konec z vsem; pa sem dejal: »Jaz pa dam prav doktorju, ki ima privide,« no, in druga polovica je res bila polna debelih rib. Hitro, Manuel, pa prinesi vedro vabe. Nocoj sreča kar plava po morju.«

Ribe so priemale na trnke, z novo vabo opremljene, s katerih so bili pravkar sneli njihove sestre; Tom Platt in Dolgi Jack sta zvrstoma dvigala in spuščala dolgo mrežo, trgala proč morske kumare, ki sta jim rekla buče, tolkla uje-te trske ob stranico, natikala novo vabo, pa nalagala Manuelov čoln vse do mraka.

»V nobeno nevarnost se nočem podajati,« je dejal Disko, »resnica, ponesrečena ladja plava tako blizu. Abishai se ne potopi ves teden. Dvignite čoln na krov, po večerji jih trebimo.«

»Ti si pa strašansko liter,« je dejal Dan Harveyju, ko sta brusila nože. »Nocoj je morje precej razburkano, vendar nisem slišal, da bi ti kaj znil o tem.«

»Preveč dela,« je odvrnil Harvey in preskušal ostrino noža. »Reči pa moram, da je naša ladja res imenitna.«

Mali skuner je skakljaj okoli sidra med valovi s srebrnimi vršički. Pri pogledu na napeti kabel je bil videti, kakor da je presenečen, zdrznil se je in odmeknil, se zaganjal vanj kakor mačica, voda pa je ob njenem pogreznju butnila skozi

luknje za kabeli, kakor bi bil kdo s topom ustrelil. Ko pa si je otresal glavo, je dejal: »Veste, prav žal mi je, da ne morem več ostati tukaj. Na sever odhajam,« pa se je odmeknil na stran in nenadno obstal ropotajoč z vrvmi. »Kakor sem baš hotel reči,« je pričel resnobno, kakor pljanec, ki ogovarja steber, ki nosi svetilnico. Ostanek stavka — skuner je seveda govoril z znamenji — se je izgubljal v napadu novega nemira, ko se je vedel liki psiček, ki žveči vrstico, ali nerodna ženska, sedeča v stranskem sedlu, ali kot kokoš z odsekano glavo ali pa kot krava, ki jo je pičil sršen, vse do-cela tako, kakor so muhe morja hotele.

»Ali slišiš, kako se oglašja po svoje,« je dejal Dan.

Ladja se je vzpela na visoki val in mahala s prednjim drevesom od leve na desno.

»Kar se tiče — mene, dajte mi prostosti — ali pa — mi dajte — smrt!«

Ho! Sedla je v mesečini na vodovje, priklončkala ponosno in precej imenitno, da se ne bi porogljivo zahajljalo krmilno kolo.

Harvey se je na glas zasmel. »Ej, kakor da bi bile žive!« je dejal.

»Trdna je kot hiša, pa suha kot slanik,« je vzdihnil Dan navdušeno, ko je v močnem curku prše odletel po krovu. »Odganja jih in odganja, in pravi: »Nikarte mi priti blizu!« Pogled jo — le pogled jo! Za Boga! Ti bi moral videti enega tistih zobotrebec, kadar dvigajo si-dro po žebliju iz petnajst sežnjev globo-ke vode.«

»Kaj pa je zobotrebec, Dan?«

»To so tisti novi lupači in ladje za lov na slanike. Spredaj je krasen kot jahta in ima zadnji konec kot jahta, pa imeni-ten rilec in hišo tako veliko, da bi ves notranji del naše ladje šel noter. Slišal sem, da je sam Burgess naredil modele za tri, štiri njih. Tatej jih ne inara, ker preveč butajo in se zibljejo podolgem, ampak v njih je polno denarja. Tatej zna najti ribe, vendar ni nikakor napre-den — on ne stopa z napredkom časa. Do vrha so polni raznih priprav, ki pri-hranijo delo. Si-li kedaj videl ladjo »Elek-tor« iz Gloucesteria? Krasna je, dasi je zobotrebec.«

»Koliko pa velja taka ladja, Dan?«

»Cele kupe dolarjev! Kakih petnajst tisoč, mogoče pa še več. Pozlačene so tudi in vse, kar si moreš misliti.« Sam pri sebi pa je dejal: »Jaz bi ji takoj dal ime Hattie S.«

Peto poglavje.

To je bil prvi izmed mnogih pogovo-rov z Danom, ki je razodel Harveyju, zakaj bi rad dal ime svojega čolna namišljenemu lupaču, ki ga je modeliral Burgess. Harvey je doznal mnogo o pra-vi Hattie v Gloucesterju, videl kodre njenih las, ki jih je Dan, ko je spoznal, da z lepimi besedami nič ne doseže, »sunil,« ko je sedela tisto zimo v šoli pred njim — pa sliko. Hattie je imela kakih šest-najst let, silno prezirala fanté in je vso zimo šla Harveyju po glavi. Vse to je bilo razodeto pod prisego svečane mol-ččnosti na mesečinemestnem krovu, v popol-ni temi ali dušeči megli, ko je zadaj za njima ječalo krmilno kolo, krov pred nji-ma lezel kvišku, zunaj ladje pa valovalo nemirno, bučeče morje. Nekoč se je pri-godilo, seveda ko sta se fanta bolj spo-znala, da je nastal med njima boj, ki se je majal od rilca do konca ladje, dokler

ni iz ladje prišel Pen in jih ločil; vendar je pri tem obljubil, da ne bo ničesar po-vedal Disku, ki je smatral pretep na straži za hujši greh, kakor spanje. Har-vey telesno ni bil kos Danu, vendar je najboljšo izpričevalo za njegovo novo šolo bilo to, da je svoj poraz mirno pre-nesel in ni poskusil pobotati se z njim z zvijačnim ravnanjem.

To se je zgodilo potem, ko si je izlečl čelo vrsto ules med členki in komolcem, kjer ga je mokro povoščeno platno in grebenasta volna vrezala v živo. Slana voda je neprijetno skelela, ko so pa do-zoreli, jih je Dan negoval z Diskovo brit-vijo in zagotavljal Harveyja, da je se-daj izučen moriar, češ, da so taka ulesa znaki stanu, katereinu je sedaj pripadal.

Ker je bil še mlad in prav marljiv, si ni belil glave s prevelikim premišljeva-njem. Bilo mu je silno hudo po materi in je pogosto hrepenel, da bi jo videl, predvsem pa, da bi ji povedal o tem čudovitem novem življenju in kako si-jajno se je vedel v njem. Sicer najrajši ni preveč razmišljal o tem, kako ona pre-naša njegovo namišljeno smrt. Neki dan pa, ko je stal na sprednji lestvi in se posmehoval kuhariju, ki je obdolžil nje-ga in Dana, da sta izmaknila ocvrt ko-lač, mu je prišlo na misel, da je tako življenje vendarle boljše, kakor če bi ga neznanzi prezirali v kadilni sobi na naje-tem parniku in se mu rogali.

NOVE SREČKE

DRŽAVNE RAZREDNE LOTER-
JE DOBITE ZOPET V UPRAVI»JUTRA« IN »VEČERNIK«
GOSPOSKA 11, MARIBOR

Mali oglasi

Razno

RESTAVRACIJA

»GRAJSKA KLET«

sprejema abonente po jedil-nem listu (a la carte), dnevno močnata jed, mesečno 500.— Din. Obed (menu) po karti 12.— Din. Večerja po karti 10.— Din. Domača in dalma-tinska vina 8.—, 10.— in 12.— Din. Dnevno sveže morske ribe in primorske specialitete. 1035

MARTIN SAFRAN.

sobo, črkoslikar, pleskar in ličar. Maribor, Slovenska ul. 16, prevzema vsa v to stroko spadajoča dela ter jih izvršuje dobro in poceni. 884

POHIŠTVO

lastnega izdelka dobavila po skrajno zmernih cenah Zalo-ga pohištva združenih mitzar-jev. Vetrinjska ul. 22. nasproti tvrde V. Weigl.

GOSTILNA »DRAVOGRAD«

Maribor, Smetanova ul. 54, točji provrstna vina in pivo, (steklena veranda), topla in mrzla jedila, bilard na razpo-lago. Za obilen obisk prosí gostilničarka J. M. Nekrep.

Kupim

KUPIM RABLJEN PISALNI

STROJ

pod ugodnimi pogoji. Ponudbe na upravo lista pod »Stroj«. 2000

Prodam

IZVRSTEN PIANINO

ceneno na prodaj. Kavur, Tat-tenbachova ulica 34. 1084

Sobo odda

PAZNO SOBO

oddam v bližini kolodvora. Tomšičeva ul. 32. 1110

MALO SOBO V VILI.

južna stran, takoj oddam. Vprašati: Vinarska ulica 13. 1086

OPREMLJENO SOBO

oddam. Francišanska ulica št. 21, I. 3. 1062

OPREMLJENO SOBO

oddam enemu ali dvema go-spodoma ali dijakoma. Vhod prost, klavir in kopalnica na razpolago. Naslov v upravi Večernika. 1056

LEPO SOBO.

prazno ali opremljeno, s po-sebnim vhodom, takoj oddam. Maribor, Stritarjeva ulica 17. 1106

OPREMLJENO SOBO

s posebnim vhodom, oddam. Vrbanova ulica 28, pritličje, desno. 1082

Zgubljeno

TRI KLJUČE.

male, sem zgubil v gornji Prešernovi ulici. Oddati pro-sim v upravi ali Prešernovi ul. 19. 1103

Dame!

Kako se boste spo-mladi oblekle?

Veliká izbora

MODNIH LISTOV
v knjigarni

Tiskovne zadruga
Maribor, A'leksandrova c. 13

Stanovanje

STANOVANJE.

tri sobe, kuhinja in shramba, vse pod enim ključem ter sobo in kuhinjo, oddam. Du-šanova ulica 12. Magdalensko predmestje. 1101

Oglašujte!

Za klobuke

portice iz slame,
igle za okras, cve-
tlice za klobuke,
rips in modne tra-
ke, pajčolane, pri-
bor za modistinje
nudi

C. BÜDEFELDT
Gosp. osk. ul. 4-6

Oblastveno dovoljena

razprodaja

od 3. marca 1933 dalje.

Radi opustitve trgovine se prodaja blago po globoko znižanih cenah. Ne opustite radi tega prilike za nabavo naj-cenejšega blaga v moji bogato sortirani zalogi.

Prodaja se kamgaru za gospode, angleškega in češkega izvora, lepi deseni za športne obleke, razno blago za lister in športne suknje, blago za damške obleke vseh vrst: crep falie, marquisette, vzorčnasta svila, bombažno in končeno sukno za domače obleke, raz-lična konfekcija za gospode, približno 200 vrst krzna, popelne za perilo in drugi različni predmeti.

Posebno poceni se prodajajo ostanki, katerih je preko 1000 kom. na zalogi.

Kot plačilo se sprejemajo tudi hranilne knjižice. Dosedanjim odjemalcem se dovoli iz-plačilo izjemoma v obrokih.

Popust 20-50%

L. Ornik, Maribor

Koroška cesta št. 9

Hčerka Iva Teržan, roj. Vidmar, in zet Ing. Josip Teržan nazna-
njava v svojem in v imenu ostalih sorodnikov tužno vest, da je ne-
nadoma umrl gospod

Ivan Vidmar

davčni upravitelj v pokoju.

Pogreb predragega nam pokojnika bo v soboto 1. aprila ob 16.
(4.) uri pop. iz hiše žalosti v Framu št. 84, na framsko pokopališče.
Sv. maši zadušnici za pokojnega bosta v nedeljo, 2. aprila ob 10.
uri v framski cerkvi in v ponedeljek zjutraj v ruski farni cerkvi.

Ruše - Fram, dne 30. marca 1933. 1107

Posojilnica v Framu naznanja žalostno vest, da je njen dolgo-
letni, zaslužni predsednik nadzornega odbora, gospod

Ivan Vidmar

davčni upravitelj v pokoju in posestnik

dne 30. marca nenadoma umrl.

Pogreb predragega pokojnika bo dne, 1. aprila ob 16. uri iz hiše
žalosti v Framu na framsko pokopališče.

V Framu, dne 31. marca 1933. 1090